

νά τὸν περιβάλλωσι τὸν τῆς στέψεως μανδύαν, εἰς ὃν ὑπάρχει προσηρτημένη ἡ ἄλυσις τοῦ προμνημονευθέντος παρασήμου ἀδαμαντακόλλητος. Ὁ Τσάρος κλίνει τὴν κεφαλὴν, ἐφ' ἧς ἐκτείνει τὰς χεῖρας εὐλογῶν καὶ προσευχόμενος ὁ μητροπολίτης Νοβγορόδ. Μετὰ τοῦτο προστάσσει ὁ αὐτοκράτωρ νὰ δοθῇ αὐτῷ τὸ στέμμα. Λαμβάνων δὲ περιτίθεται αὐτὸ προσεπευχόμενου τοῦ μητροπολίτου Νοβγορόδ. Ἐπειτα κελεύει νὰ κομίσωσι σκῆπτρον καὶ τὸ μῆλον, σύμβολον τῆς ἀρχῆς, καὶ λαμβάνει τὸ μὲν ἐν τῇ δεξιᾷ, τὸ δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ καὶ καθέζεται ἐπὶ τοῦ θρόνου. Μετ' ὀλίγον κατατιθέμενος ἀμφοτέρωθεν νεύει πρὸς τὴν αὐτοκρατείραν· αὕτη δὲ κλίνει γόνυ πρὸ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, ὅστις ἀφαιρούμενος τὸ διάδημα περιτίθῃσιν αὐτὸ εἰς τὴν κεφαλὴν ἐκείνης, εἴτα δὲ πάλιν τὸ φορεῖ. Λαμβάνων κατόπιν μικρότερον στέμμα, τίθῃσιν αὐτὸ περὶ τὴν κεφαλὴν τῆς αὐτοκρατείας, τὸ στερεοῦσι δὲ τέσσαρες κυρίαί τῆς αὐλῆς. Ἐπειτα περιβάλλει ὁ Τσάρος τὴν σύμβιον τὸν τῆς στέψεως μανδύαν καὶ τὴν ἄλυσιν τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου· ἡ δὲ αὐτοκράτειρα ἀνισταμένη καθέζεται πάλιν ἐπὶ τοῦ θρόνου. Λαβόντος αὖθις τοῦ αὐτοκράτορος σκῆπτρον καὶ μῆλον, εἰς τῶν ἐπισκόπων ἀναγινώσκει ἅπαντας τοὺς τίτλους τοῦ ῥώσσου μονάρχου, ὁ δὲ χορὸς ψάλλει εὐχὴν ὑπὲρ μακροβιότητος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους. Μετὰ τὰς νενομισμένας 101 πυροβολήσεις, ὁ κλῆρος καὶ οἱ ἀνώτατοι τῶν ὑπαλλήλων συγχαίρουσι ταῖς Αὐτῶν Μεγ. κλίνοντες τρίς τὴν κεφαλὴν ἀλλ'

οὐδαμῶς καταλείποντες τὰς θέσεις των. Ἡ αὐτοκράτειρα, παρακολουθουμένη ὑφ' ἀπάντων τῶν μελῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου, συγχαίρει τῷ αὐτοκράτορι πρὸ τῶν βαθμίδων τοῦ θρόνου. Ὁ Τσάρος, ἀποτιθέμενος σκῆπτρον καὶ διάδημα, ἀναγινώσκει γονυκλινῆς εὐχὴν ἐκ βιβλίου, ἣν κρατεῖ ὁ μητροπολίτης Νοβγορόδ, ἐν ᾧ οἱ λοιποὶ ἴστανται ὀρθοί· κατόπιν ἀνίσταται μὲν ὁ αὐτοκράτωρ, κλίνουσι δὲ γόνυ κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, ὁ μητροπολίτης ἀναγινώσκει ἑτέραν εὐχὴν, τελεῖται δὲ ἡ ἱερὰ λειτουργία, μεθ' ἣν ὁ ἐπίσκοπος ἀγγέλλει τῷ Τσάρῳ, ὅτι ἐπέστη ἡ ὥρα τῆς κρίσεως. Ὁ Τσάρος ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῆς συμβίου καὶ τῶν ὑπαλλήλων προσέρχεται εἰς τὴν Ἱερὰν Πύλιν· ὁ μητροπολίτης Νοβγορόδ ἀνοίγει πολύτιμον πυξίδα μετὰ τοῦ ἁγίου μύρου καὶ μυροῖ μέτωπον, ὀφθαλμούς, στόμα, ὦτα, στήθος καὶ χεῖρας τοῦ τσάρου, εἴτα δὲ τῆς τσαρίνας μόνον τὸ μέτωπον. Μετὰ τὸ χρίσμα ἀκούονται 101 πυροβολήσεις· ὁ μητροπολίτης Νοβγορόδ εἰσάγει διὰ τῆς ἱερᾶς πύλης τὸν αὐτοκράτορα εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ προσφέρει αὐτῷ

κατ' ἰδίαν τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον, ὡς συμβαίνει μόνον ἐπὶ τῆς στέψεως. Ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ προσφέρει καὶ τῇ αὐτοκρατείρᾳ τὴν ἁγίαν κοινωνίαν, ἀλλ' ἀμφοτέρωθεν τὰ εἶδη σύναμα κατὰ τὸ σῆμα. Αἱ Α. μεγαλειότητες καθέζονται ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἀσπάζονται τὸν προσφερόμενον σταυρὸν καὶ χαιρετίζονται ὑπὸ τῶν παρευστώντων.

Κατὰ δὲ τὴν τελετὴν τῆς στέψεως ἥτις ἐγένετο ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τῆς Ἀναλήψεως τὸ μέγα αὐτοκρατορικὸν διάδημα ἐκράτει ὁ ἰδιωτικὸς σύμβουλος Μιτῶφ τὸ σκῆπτρον ὁ κόμης Ἀδλερβέργ, τὸ ξίφος ὁ κόμης Μιλουτίν τὴν σημαίαν τῆς αὐτοκρατείας, ὁ κόμης Ἀϊδεν, τὸν δὲ οὐρανὸν ἡ κουδούκλιον ὑπεβάσταζον 32 στρατηγοί, ἐν οἷς ὁ Τελικέρ, Ἰγνατιέφ, Σουβλώφ, Γουρκοκ καὶ Ραδέσκη.

ΤΟ ΚΡΕΜΛΙΝΟΝ

Τὸ Κρεμλίνον κατέχον τὴν θέσιν τῆς ἀρχαίας ἀκροπόλεως τῆς Μόσχας φρούριον διάσημον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ῥωσσίας ἐχρησίμευεν ἄλλοτε ὡς κατοικία τῶν Τσάρων οἵτινες ὅμως ἄχρι τῆς σήμερον νυμφεύονται, στέφονται καὶ ἐνταφιάζονται ἐν αὐτῷ. Τὸ Κρεμλίνον κτισθὲν ἐκ λίθων κατὰ τὸν 10 μ. Χ. αἰῶνα κεῖται ἐπὶ τινος ὑψώματος εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὁποίου ῥέει ὁ ποταμὸς Μόσκα, περιβάλλεται δὲ ὑπὸ τείχους 12 — 16 ποδῶν τὸ πάχος, καὶ 28 — 50 ποδῶν τὸ ὕψος. Ὅπισθεν τοῦ τείχους τούτου εἶνε ὁλόκληρος κόσμος, πύργοι διάφοροι, κῆποι μεγαλοπρεπεῖς, ἀνάκτορα, πλεῖστα ἐκ-

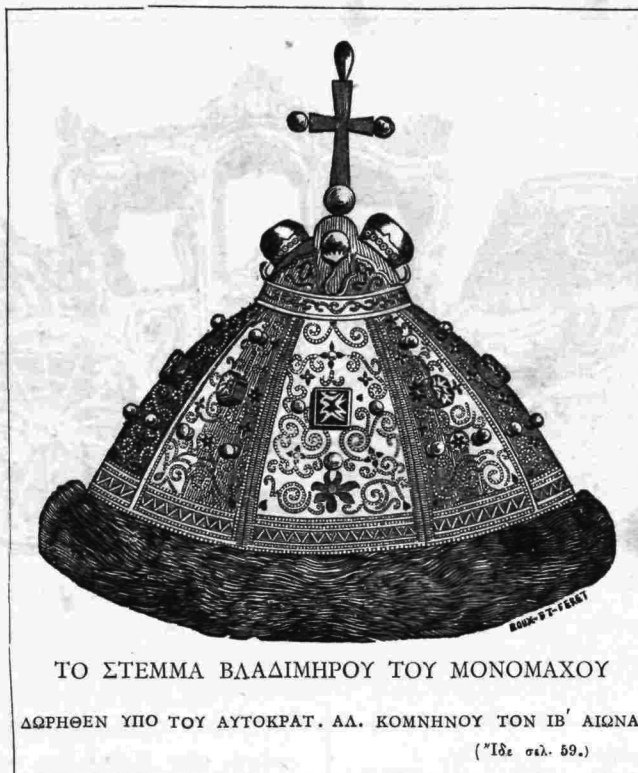
κλησαὶ καὶ μοναστήρια, ἐτι δὲ λαμπραὶ δημόσιαι καὶ ἰδιωτικαὶ οἰκοδομαὶ καὶ μνημεῖα· οἱ δὲ κεχρυσωμένοι δόμοι, οἱ ποικιλόχροοι πύργοι καὶ τὰ κωδωνοστάσια δίδουσιν εἰς αὐτὸ μεγαλοπρεπὴ ὄψιν.

Ἡ διασημότερα πόλις εἶνε ἡ τοῦ Λυτρωτοῦ, ἀπὸ τῆς ἀψίδος τῆς ὁποίας κρέματα ἢ εἰκὼν τοῦ Σωτῆρος, καὶ οὐδεὶς, οὐδ' αὐτὸς ὁ αὐτοκράτωρ διέρχεται δι' αὐτῆς, χωρὶς νὰ ἀποκαλυφθῇ.

Ἐν τῷ πύργῳ τοῦ Ἰδαν Βελικὸί εὐρίσκεται ὁ μέγιστος κώδων ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ καλούμενος αὐτοκράτωρ τῶν κωδῶνων, κάτωθεν τοῦ ὁποίου ἐν ἰδιαιτέρῳ πατώματι κρέμανται 45 — 50 ἄλλοι μικρότεροι κώδωνες, κρουόμενοι ἅπαντες ἀρμονικῶς κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς στέψεως.

Τὸ Συνοδικὸν εἶνε ὡσαύτως ἐν τῶν διασήμων κτιρίων τοῦ Κρεμλίνου, ἐν αὐτῷ συνεδριάζουσης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν· περιέχει δὲ τὴν βιβλιοθήκην, τὸ θησαυροφυλάκιον καὶ τὸ ἅγιον μύρον.

Ὅτε δὲ Ναπολέων ὁ Α' εἰσέβαλεν εἰς Ῥωσίαν τῷ 1812

ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΥ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΑΧΟΥ

ΔΩΡΘΕΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤ. ΑΛ. ΚΟΜΝΗΝΟΥ ΤΟΝ ΙΒ' ΑΙΩΝΑ

('Ιδε σελ. 59.)

κατώκησεν εἰς τὰ ἐν αὐτῷ ἀνάκτορα τῶν Τσάρων, ὁπόθεν ἐθεώρει τὴν πρόδον τῆς πυρκαϊᾶς, ἥτις ἐπὶ τέλους τὸν ἠνάγκασε νὰ ὑποχωρήσῃ.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ΄

Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος Γ΄ ἐγεννήθη τῇ 10 Μαρτίου 1845, εἶνε δὲ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ δολοφονηθέντος Ἀλεξάνδρου τοῦ Β΄, γενόμενος διάδοχος διὰ τοῦ θανάτου τοῦ πρεσβυτέρου αὐτοῦ ἀδελφοῦ Νικολάου ἐν Νικαίᾳ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1865. Ὁ Ἀλέξανδρος εἶνε ἐγκρατὴς καὶ αὐστηρὸς τὰ ἥθη, λιτὸς δὲ τὴν διαίταν καὶ τὴν περιβολήν.

Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν αὐτοῦ ἐλήφθη ἐξ ἀντιτύπου ὅτε ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ.

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΜΑΡΙΑ

Ἡ Μαρία Θεοδωρόβνα Δάγμαρ εἶνε ἡ δευτέρα θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας Χριστιανοῦ, ἀδελφὴ τῆς πριγκηπίσσης τῆς Οὐαλίας ἐπιδόξου βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀδελφὴ τοῦ βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου Α΄.

Εἶνε 33 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, μνηστὴ πρότερον τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Β΄ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου ἐνυμφεύθη τὸ ἐπὶ ὅσον ἔτος τὸν νῦν Ἀλέξανδρον Γ΄ ἀποκτήσασα μετ' αὐτοῦ τέσσαρα τέκνα. Ἡ αὐτοκράτειρα Μαρία εἶνε τύπος τῆς οἰκογενειακῆς τρυφερότητος καὶ ἐπιμελείας, κάτοχος φυσικῶν καὶ ἐπικτήτων ἀρετῶν, ἔτι δὲ σπανίας κρίσεως καὶ διορατικοῦ.

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΑΡΑ ΡΩΜΑΙΟΙΣ

Μετὰ τῆς Αὐτοκρατορίας ἤρξατο ἐν Ῥώμῃ καὶ ἡ ἐποχὴ τῆς πολυτελοῦς καὶ ἀπαραμίλλου γαστριμαργίας. Ἡ ἱστορία τῶν Καيسάρων, πλὴν τινων ἐξαιρέσεων, δὲν ἀποτελεῖ ἢ ἱστορίαν ὀργίων.

Ὁ Βέρος, θελήσας πρῶτος ν' αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδαιτυμόνων ἀπὸ ἑννέα εἰς δώδεκα, παρέτεινε τὰ δεῖπνα δι' ὅλης τῆς νυκτός. Ὁ Νέρων ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν ἀπὸ μεσημβρίας μέχρι μεσονυκτίου. Ὁ Τιβέριος διήνυε δύο ἡμέρας καὶ μίαν νύκτα εἰς τὰς ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τραπέζας. Ἡ ὀρεξὶς των ἐν τούτοις ἦτο ἀκατάσχετος, ἡ δὲ δύναμις τοῦ στομάχου ἐκάστου ἰσοφάριζε πρὸς τὴν δύναμιν πολλῶν ὁμοῦ στομάχων. Ὁ γίγας Μαξιμιλιανὸς κατεβρόχιζε τέσσαρας λίτρας ὡμοῦ κρέατος, ῥοφῶν πεντάδα γαλονίων οἴνου κατὰ τὸ φαγητόν του, οἱ ἀβροδίατοι καὶ κομψευόμενοι, ὡς ὁ Κόμμοδος, ἔτρωγον κ' ἐν τῷ λουτρῷ, ὁ δὲ Βιτέλλιος ἔπαυε τρώγων μόνον ὀσάκις ἐκοιμᾶτο!

Ἀπίθανον, ἀλλ' ἀληθές. Ὁ Ῥωμαῖος ἐπικούρειος ἐπλήρωνεν, ὡς ἀναφέρεται, 325 περίπου λίρας στερλίνας διὰ τὸν ἰχθύν, ὅστις καλεῖται τρίγλη· διὰ ζευγὸς περιστερῶν ἔδαπανήθησαν 8 λ. στερλίναι· ἐν συμποσίῳ φιλοξενίας,

δοθέντι πρὸς τιμὴν τοῦ Βιτελλίου ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του, παρετέθησαν ἐπὶ τῆς τραπέζης 2,000 ἐκ τῶν σπανιωτάτων ἰχθύων καὶ 7,000 ἐκ τῶν περιεργωτάτων πτηνῶν! Ἐν ἄτομον ἔδαπάνησεν 25,000 λ. στερλίνας δι' ἐν καὶ μόνον φαγητόν, παρασκευασθὲν ἐκ γλωσσῶν κελαθητικῶν πτηνῶν βαρυτίμου ἀξίας! Ὁ λυσιμέριμος Ῥωμαῖος δειπνῶν κατεβρόχιζεν ἐν ἐνὶ φαγητῷ μυελούς ταῶν καὶ φασιανῶν, γλώσσας ἀηδόνων καὶ ῥὰ τῶν ἐκλεκτοτάτων ἰχθύων ἀξίας χιλιάδων ταλλήρων, ἐὰν δὲ πολλαπλασιάσωμεν τὴν ἀτομικὴν δαπάνην ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδαιτυμόνων, θέλομεν σχηματίσει σαφῆ ἰδέαν τῆς δαπάνης τῶν τῆς ὑψηλῆς τάξεως δειπνῶν ἐπὶ τῶν ἐκβεδακχευμένων ἡμερῶν τῶν Καيسάρων. « Δεῖπνον ἐν τῷ Ἀπόλλωνι » ἐσήμαινε δαπάνην 10,000 λιρῶν· ὁ Βιτέλλιος ἐσπατάλησεν ἐν διαστήματι ἑπτὰ μηνῶν 34,000,000 φράγκων κυρίως διὰ τὴν τράπεζάν του· ἀλλ' οἱ Αὐτοκράτορες Ἡλιογάβαλος καὶ Νέρων ἦσαν οἱ μᾶλλον ἀπονενοημένοι ἐν τῇ διὰ τὴν τράπεζαν σπατάλῃ. Οὕτως οἱ συγγραφεῖς Σενέκας καὶ Τάκιτος ἀναφέρουσιν, ὅτι ὁ Ἡλιογάβαλος ἔδαπάνησε 100,000 λίρας δι' ἐν δεῖπνον· ὁ δὲ Νέρων, ὁ κύριος τοῦ Χρυσοῦ Οἴκου, κατεβρόχιζεν ἰχθύν ἀξίας 1,000 λιρῶν καὶ ἔπιε κύπελλον οἴνου ἐτι μείζονος ἀξίας. Βεβαιουταὶ πρὸς τούτοις, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Βέρος ἐφιλοξένησέ ποτε δώδεκα φίλους ἐν συμποσίῳ, δι' ὃ ἔδαπάνησεν 230,000 λίρας, ὁ δὲ Σενέκας λέγει, ὅτι ὁ Καλλιγούλας ἔδαπάνησε 400,000 λίρας δι' ἐν δεῖπνον!

ΜΑΪΟΣ

Ὁ Μάϊος ἦτο ὁ τρίτος μὴν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τοῦ Ῥωμύλου.

Κατὰ τινες ἐτυμολόγους, ἀπεκάλεσαν αὐτὸν maius πρὸς τιμὴν τῶν γερουσιαστῶν, οὓς οἱ Ῥωμαῖοι ἐκάλουν majores. Ἄλλοι ὅμως δισχυρίζονται ὅτι τὸ ὄνομα Μάϊος παράγεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς θεᾶς Μαίας θυγατρὸς τοῦ Ἀτλαντος καὶ μητρὸς τοῦ Ἑρμοῦ. Ὁ μὴν οὗτος ἐτέθη, ὡς λέγουσιν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀπόλλωνος· εἰκονίζετο δὲ διὰ τινος ἀνθρώπου μεσήλικος φέροντος ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς κάνιστρον πλήρες ἀνθέων, παρὰ δὲ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἴστατο ταῶς τις ὅστις ἐξήπλου τὰς πτέρυγας του, αἵτινες ἦσαν ἐστολισμέναι δι' ὠραιωτάτων καὶ στιλπνοτάτων χρωμάτων.

Δένδρον τοῦ Μαΐου. Ἀρχαιοτάτη συνήθεια παρετηρεῖτο εἰς μέγα μέρος τῆς Γαλλίας, καὶ αὕτη ἦτο παράδοξον ἔθιμον ὅπερ εἶχον οἱ Δήμαρχοι, διατάττοντες κατὰ τὴν 1ην Μαΐου νὰ φυτεύουσιν ἑξωθεν τῶν οἰκιῶν τῶν ἐπισήμων καὶ ὁπωσοῦν ὑψηλὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ κατεχόντων θέσιν δένδρον τι ἢ χονδρὸν κλάδον μετὰ χλόης ὅπερ ἐκάλουν δένδρον τοῦ Μαΐου. Οἱ κληρικοὶ τῆς Basoche εἶχον τὸ προνόμιον νὰ κόπτωσιν ἐκ τοῦ δάσους τῆς Vincennes δένδρον τι, ὃ ἐφύτευον μετὰ προηγουμένην πομπὴν ἐν τῇ αὐλῇ τῶν Ἀνακτόρων.

Γάμοι κατὰ τὸν Μάϊον. Δεισιδαιμονία τις ἐπε-